

Laugene og Venneforeningen på Gl. Estrup

Af Irene Hellvik, museumsinspektør, Dansk Landbrugsmuseum. Fra Landbrugsmuseets årbog 2000.

Dansk Landbrugsmuseum, Gl. Estrup har en lang historie bag sig. museet blev etableret i 1889 året efter en stor nordisk udstilling, hvor man viste tidens bedste ting indenfor kunst, industri og landbrug. Selvfølgelig havde man også et lille tilbageblik, for at vise hvad man havde kunnet præstere indenfor de sidste 100 år. Til denne historiske afdeling under landbruget blev der indsamlet en hel del genstande - genstande der skulle blive grundstammen i et nyt museum.

Dansk Landbrugsmuseum kom til at ligge i Kgs. Lyngby. Snart viste det sig at rammerne var for små og man gik i gang med udvidelserne. En af udvidelsesmulighederne var bl.a. at oprette filialer, der kom til at ligge på landbrugsskoler rundt i Danmark. Denne løsning var langt fra god og endelig i 1969 flyttede man hele landbrugsmuseet til Jylland - ind i avlsbygningerne på Gl. Estrup. Landbrugsmuseet flyttede på landet, hvor det rettelig hørte hjemme.

Med til historien om Dansk Landbrugsmuseum hører også de mange laug, som i dag er en naturlig del af dagligdagen. Uden disse laug og det store antal frivillige specialister inden for hvert deres fag ville det være meget svært at få levendegjort den historie vi gerne vil fortælle og formidle. Deres entusiasme er med til at hjælpe museet på en lang række områder, der ellers ville have været stort set umulige for os at varetage. Specielt i dag, hvor levendegørelsen på museerne bliver mere og mere almindelig, hvis man skal fortælle den gode historie. Derfor er laugenes historie vigtig at fortælle, og denne artikel er derfor historien om Landbrugsmuseets laug og foreninger. Den overordnede ide med laugene er, at museet gennem dannelsen af laug er med til at bevare de gamle arbejdsmæssige og håndværksmæssige traditioner i landbruget samt levendegøre de gamle arbejdsprocesser. Dette sker som sagt i nært samarbejde med frivillige, der selv brænder for deres faglige kunnen og gerne ser at deres håndværk og traditioner ikke går i glemmebogen. Museet har fire laug; Smedelaugget, Biavlerlauget, Karle- og Pigelaugget og Torvelauget. Der til kommer Venneforeningen og en nyoprettet dyrlægekreds, som er blevet etableret i 2000.

Venneforeningens medlemmer iført parkeringsveste på vej til deres vagt på parkeringspladsen. En situation fra Julemarkedet 1999.

Venneforeningen er fortrinsvis med til at støtte museet på forskellig vis så som økonomisk eller som arrangører, men det sker da også, at der bliver lavet mere håndfaste ting. Her tager medlemmerne sig en velfortjent pause i roehakningen.

Venneforeningen

Venneforeningen er ikke noget laug, men en støtteforening for museet. Det var dog det første tiltag til frivilligt arbejde der her blev skabt i november 1982, da foreningen blev oprettet.

Medlemmerne af foreningen er både private og institutioner. Den økonomiske støtte opnås gennem medlemskontingenter og donationer, samt ved overskud opnået ved drift af museumsbutikken, hvilket finder sted i tæt samarbejde med museet. Museumsbutikken er dog pr. 1. januar 2000 overgået til museet.

I alle årene har foreningen givet museet en anseelig opbakning økonomisk og ved praktisk medvirken i arrangementer.

Foreningen har en bestyrelse bestående af 7 medlemmer samt museets direktør, der fungerer som foreningens sekretær.

Oprettelsen af Venneforeningen skete på foranledning af museets daværende leder, Svend Nielsen. På det stiftende møde sagde han, at tanken langt fra var ny, men at der fra museets bestyrelse havde været nogen forbehold over for ideen. Venneforeningen skal støtte og hjælpe museet, ikke drive det. Derfor går foreningen ind, hvor den kan løse forskellige opgaver så som foredragsvirksomhed, dyrskuer, stille frivillige til rådighed ved specialarrangementer og meget andet. Desuden støtter Venneforeningen museet økonomisk ved køb af genstande, bogudgivelser m.m. Ligesom foreningen i de første mange år drev museets butik har de også administreret Historisk Værksted, og dermed museets skoletjeneste. Venneforeningen har således været en vital del af museet. Af lovgivningsmæssige grunde er der ikke mulighed for den slags aktiviteter længere og butik og Historisk Værksted er i dag i museets regi. I Historisk Værksted begyndte en lang række af de

specialarrangementer, der siden er blevet et af museets betydeligste trækplastre. Historisk Værksted er stadig med som en aktiv aktør men ellers er det de forskellige laug på Gl. Estrup, der har overtaget det meste af arbejdet.

Venneforeningen har også investeret i forskelligt materiel f.eks. boder, der blev lavet i forbindelse med et stort anlæg Set. Hans arrangement i 1988. Eller som for ganske nyligt, hvor der blev indkøbt et telt på 90 m².

Også når der er store begivenheder, der skal fejres, går Venneforeningen ind i arbejdet. Af eksempler kan nævnes Stavnsbåndsjubilæet i 1988 og ikke mindst museets 100-års jubilæum, der begge var begivenheder, der ikke kunne overses. Venneforeningen forærede i sidst nævnte tilfælde en jernskulptur (plovlegemeskulptur) til museet. Skulpturen står i dag i museets indre gård, ved indgangen.

I 1991 fremsatte museet et ønske om en tjenestevogn, det var ikke første gang det var på tale, men førstegang, at det kunne lade sig gøre økonomisk og dermed var meget vundet med hensyn til de stigende transportproblemer. Museet er jo et landsdækkende specialmuseum og derfor bliver der også rettet henvendelse til museet fra alle egne af landet med hensyn til genstande der skal hentes eller ting der skal besigtiges.

De næste store investeringer for museet kom i 1994 og 1995 i det man nu gik i gang med at holde levende dyr. Der var problemer med at finansiere fodring af dyrene på statsmidlerne og ligeledes at vedligeholde planterne. Her kom Venneforeningen til hjælp idet foreningen kom til at stå som ejere af dyrene. Økonomi og pasning af dyrene blev deres arbejde indtil museet selv kunne tage over.

1995 blev også året, hvor Venneforeningen blev jordforpagter. Forpagtningen gjaldt 60 tdr. land af den jord der lå nærmest museet.

I 1996 købte man et vandingsanlæg til bl.a. messearealet. Det var en forholdsvis dyr investering - men nødvendig efter forpagtningen af jorden. Allerede året efter, i 1997, overtog museet halvdelen af den forpagtede jord, i det man begyndte at anlægge historiske marker.

Foruden jordtilliggerne blev Venneforeningen også regnskabsforpligtigede på bogudgivelsessiden. Landbohistorisk Selskabs Bogsalg var i 1994 blevet overflyttet til Dansk Landbrugsmuseum og i ministerier var man ikke begejstret for en sammenblanding af flere forskellige regnskaber. Derfor blev regnskabet for den nye virksomhed på museet overdraget til Venneforeningen.

Mange af de nye tiltag der er sket på Dansk Landbrugsmuseum er begyndt med den frivillige indsats fra Venneforeningens side. Når tiden er inde overgår aktiverne til museet. Med andre ord er Venneforeningen en fødselshjælper og en god ven i nødens stund.

Det har ikke altid været lige let for foreningen. I de første mange år var det lidt sløjt med medlemstallet, og bestyrelsen opfordrede gang på gang de godt 100 medlemmer til at være mere aktive og gøre omverdenen mere opmærksom på Venneforeningens arbejde og støtte til Dansk Landbrugsmuseum. Som årene er gået er det dog blevet nemmere og pr. 1. januar 2000 var der 558 medlemmer i foreningen. Venneforeningens første formand var Jacob Højlund, som sad på posten de første 10 år. Den nuværende formand, Nikolaj Brøsted, har stået i spidsen for foreningen siden 1993.

Indtil 1990 var, museet underlagt Landbrugsministeriet, hvorefter det overgik til Kulturministeriet. Et mellemed mellem Kulturministeriet og museets ledelse er Komiteen, her er Venneforeningen repræsenteret, og foreningens formand er automatisk medlem. Indtil 1990 havde foreningen været med som "observatør", hvilket vil sige, at man ikke havde mulighed for at give sin mening til kende med hensyn til museets fremtidsplaner og dispositioner. Fra 1990 fik man fast sæde i komiteen og var dermed direkte med i det rådgivende organ, som en komite er.

Smedelaugget

Smedelaugget blev stiftet den 29. september 1985 og er det ældste af laugene. I Smedelauggets forhandlingsprotokol er der optegnelser om laugets aktiviteter helt fra begyndelsen. Der er arbejdsplaner samt fordelingsplaner over forskellige opgaver til laugets medlemmer. Ni mennesker, der i blandt museets daværende leder Svend Nielsen, er nævnt i de tidligste papirer.

Den allerførste arbejdsopgave for smedene, var at gøre deres fremtidige arbejdsplads klar til brug. Der blev arbejdet ihærdigt fra alle sider så den gamle smedie på Gl. Estrup igen kunne fungere som smedie og alt var færdigt og klar til brug i julen 1985. Officielt genåbnes den gamles smedie fra 1761, den 31. maj 1986. Indtil dette tidspunkt havde smedelaugget været et laug af navn ikke gavn med egne "lokaler". I marts 1986, i forbindelse med det forestående laugsmøde, blev der fremsat forslag om, at formanden for smedene fremover skulle kaldes "oldermand". Forslagsstilleren blev for øvrigt den første oldermand, Karl Markman fra Ø. Alling. På kun et halvt år var antallet af medlemmer i smedelaugget steget hastigt. Fra de første 9, der nævnes ved navn i efteråret 1985, var medlemmerne i 1986 oppe på 23.

Rammerne for smedene var i orden. Der var blevet muret ny esse op, installeret blæsebælg, og en motor til at drive forlagsakslen. Maskinerne og ambolten var ved at være sat på plads og lergulvet var blevet stampet. Man var med andre ord parate til at tage i mod de mange besøgende på Landbrugsmuseet.

Man enedes om, at der skulle holdes åbent om eftermiddagen hver onsdag samt i weekenden og der skulle altid være to smede til stede. Fra 1989 blev åbningstiden udvidet til alle uges dage undtagen mandag, dog stadigvæk kun om eftermiddagen.

Foruden hestesko og diverse andre ting, der produceres og sælges i smedien, laves der også bestillingsopgaver for folk udefra. Desuden deltager smedelaugget i en lang række arrangementer i museets regi. Smedelaugget laver også demonstrationer af deres gamle håndværk ved arrangementer udenfor den gamle smedie på Gl. Estrup. Fortrinsvis sker det ved arrangementer i Århus amt, men det hænder, at turen går længere væk. Hver gang er de en levende reklame for Dansk Landbrugsmuseum.

Allerede i 1988 kunne man på et møde i efteråret konstatere, at "det går fantastisk godt". Man var blevet gældfri. Laugets anden oldermand blev samme år Gunnar Kirk Thøgersen, Ø. Alling. Han

Smedelaugget er med ved en række arrangementer både på museet men også andre steder i landet. Her ses en situation, hvor der skos heste.

Smeden, Eigil Sørensen, i arbejde ved essen i den gamle smedie.

havde oldermændsposten frem til 1994, hvor Eigil Sørensen, Auning, tog over. Nuværende oldermænd, er Poul Poulsen, Gjerlev.

På generalforsamlingen i 1990 havde man besøg af to smede fra Letland, der for en kortere bemærkning arbejdede på Pindstrup Mosebrug. Interessen for at være med i laugene var fortsat stigende og medlemstallet var efterhånden kommet op på 44. Samme år blev de fire hjorte, i naturlig størrelse, der markerer indkørslerne til Auning, afsløret. Hjortene blev udført af Michaly Kovacs, en af smedene i Gl. Estrup Smedelaug.

Desværre er papirene i smedelaugets arbejdsmappe ikke komplette hvilket betyder, at der er en del år, hvor der ikke foreligger andet end indkaldelser til generalforsamlinger og diverse møder samt medlemslister. Der mangler en del referater, der kan fortælle om årets gang for smedene og det arbejde de præsterer.

Pr. 1. januar 2000 er der 90 medlemmer i foreningen, dog er det sådan, at der til stadighed er mulighed for at være enten aktivt eller passivt medlem. Er man aktivt medlem af smedelaugene indgår man også i vagtplanerne. Ved gennemgang af medlemslisterne gennem årene ses tydeligt, at det er smede eller smedeinteresserede fra nærområdet til Gl. Estrup, der er i flertal. Dog er det en betingelse, at man er udlært smed, hvis man vil være aktivt medlem. Der er kun en enkelt kvinde blandt smedene, Lotte Wagner, Ebeltoft, der for øvrigt er med som aktivt medlem.

Formålsparagraffen for smedelaugene er: "Gl. Estrup Smedelaug's formål er at bevare og formidle kend skabet til smedefagets ældre traditioner og arbejdsmetoder. Dette skal ske ved praktisk oplæring og ved at demonstrere smedearbejde for publikum. Det praktiske smedearbejde foregår indtil videre - og efter retningslinjer, der aftales med Dansk Landbrugsmuseum - i den gamle smedie på Gl. Estrup".

Et af de store trækplastre på Fåre- og honningdagen de seneste år har været »biskægget«. Claus Danielsen fra Grenå demonstrerer, hvordan man laver et biskæg.

Biavlerlauget

Biavlerlauget blev stiftet den 20. marts 1989, men det indledende møde begyndte allerede i september 1988. Her blev der nedfældet de ideer man havde fra museets side om et laug, der kunne bevare: "... færdigheder og viden om de gamle redskaber og maskiner, samt forhold omkring deres brug - f.eks. kulturhistoriske og/eller sociale forhold omkring arbejdsprocesserne".

På den årlige Fåre- og honningdag i juli måned, er der mange mennesker involveret fra biavlerlauget. Der er rundvisning i bigården, udstillinger og demonstrationer af det gamle håndværk. Her ses nogle af laugets medlemmer i fuld sving ved smags- og salgsbordene i Centralhallen.

Lauget skulle være et forum for den levende kulturarv, bl.a. med en historisk bigård på museet samt demonstrationsdage osv. Desuden demonstrerer man også biavlerarbejdet som det er i dag.

Der var stiftende generalforsamling i januar 1989, men der var ikke enighed om ordlyden i nogle af paragrafferne, og man måtte derfor afholde en ny generalforsamling igen i marts måned. Her blev paragrafferne endelige godkendt og biavlerlauget stiftet. Godt 20 interesserede havde tilmeldt sig i første omgang, men det endelige antal medlemmer af lauget blev 14, dette ændredes dog hurtigt til 35 i løbet af efteråret samme år. Straks efter oprettelsen af lauget gik man i gang med at etablere den nye bigård, beliggende bag smedien. Der blev lagt fliser og opstillet stader og først på sommeren kunne fire bifamilier flytte ind i deres fremtidige boliger på Gl. Estrup.

Den første bestyrelse bestod af folk fra oplandet til Gl. Estrup. Alle bidrog på den ene eller anden måde med at etablere bigården, dels med stader dels med bifamilier. Åge Post blev valgt som laugets første formand og Holger Busse blev den første bipasser/bimester.

Som sagt var man kommet godt i gang med bigården allerede det første år, der var i alt 20 enheder og der var planer om et observationsstade samt en hul træstamme med en vokstavle sådan som de vilde bier laver den. Udviklingen/udbygningen af bigården fortsatte de næste mange år. Man stræber efter den historiske men også velfungerende og velproducerende bigård.

Opbygningen af bigården samt arbejdsprocesserne blev videofilmede og man var også fra første færd godt i gang med en bog/folder om laugets arbejde. Folderen er løbende blevet opdateret. Endelig var der planer om en permanent udstilling om biavl. Der skulle dog komme til at gå nogle år inden man i 1997 kunne indvie udstillingen "Biavl i fortid og nutid".

Når man har at gøre med levende væsner opstår der nemt problemer og Biavlerlauget blev da også allerede inden for det første år nødt til at holde ekstra møder pga. Varroa-miden. Året efter var der en anden mide der spøjte i Danmark, nemlig Traki-miden. Der var ekstraordinært møde om problemet, men da den historiske bigård på Gl. Estrup ikke var angrebet, blev det besluttet ikke at slå bifamilierne ihjel. Eventuel smitte af bifamilierne var et problem der kom til at gå igen år efter år i laugets protokol. I forbindelse med Varroa-smittefaren i 1992 havde Biavlerlauget en del korrespondance med Landbrugsministeriet/ Plantedirektoratet vedrørende Djursland som forsøgsområde, i det denne del af landet ikke var ramt af Varroa-midens angreb. Forslaget blev dog ikke godtaget af ministeriet.

Den første sommer havde man en slyngedag i juli måned og man var enig om, at der fremover skulle være slynge/honningdag samme dag som fåredagen. Arrangementet har lige siden været en årlig tilbagevendende begivenhed i juli måned. Et andet af de efterhånden traditionsrige arrangementer er det årlige julemarked i begyndelsen af december. Derudover er der diverse demonstrationsdage og specialomvisninger i bigården i løbet af sommeren. Ved arrangementerne bliver der slynget honning, brygget mjød, lavet tavlestøbning samt fremvisninger af bifamilierne i de gamle stader, hvoraf en af staderne som tidligere omtalt er en udhulet træstamme. Produkterne bliver solgt ved de forskellige arrangementer samt i museets butik. Der er til stadighed nye tiltag til formidling af de mange forskellige ting man kan bruge honning og bivoks til.

Lige fra begyndelsen var der ønsker fremme om indkøb af bislør eller bidragter, så publikum kunne være med og se på arbejdet i bigården. Desværre blev det ved ønsket i første omgang, pga. økonomien. Der skulle komme til at gå syv år inden Biavlerlauget fik muligheden for at indkøbe bidragter. I sommeren 1996 blev der bevilliget penge gennem Tips- og Lottotjenesten, så de længe ønskede dragter kunne købes. Dragterne kan lånes i museets butik samt i Biavlerlaugets arbejdsskur i bigården.

Det sidste ny i bigården er en 16-kantet pavillion, som museet har fået tilbudt. Biavlerlauget har bidraget med kr. 10.000 til flytningen af bygningen fra Allerød på Sjælland til Gl. Estrup. Pavillionen er meget spændende i det der så vidt vides kun findes 2 af dem i Danmark. Bipavillionen blev restaureret og opstillet i efteråret 2000.

Der har været varierende medlemstal gennem årene men pr. 1. januar 2000 er der 47 medlemmer af Biavlerlavet og laugets formand er Kirsten Winther, Uggelhuse.

Et PS til Biavlerlaugets arbejde er, at der allerede fra museets tid i Lyngby har været tilknyttet en historisk bigård. Den blev etableret i 1953 af "Nordsjællands Bivenner". Så ideen med aktiviteter omkring bier og biavl er ikke noget som kun hører til museets historie efter flytningen til Jylland.

Karle- og Pigelaug

Karle- og Pigelaug er det største af laugene og de deltager selvfølgelig i arrangementerne ved tærskedage, pløjedage o.l., hvor de gamle arbejdsmetoder i landbruget tages op igen. Desuden repræsenterer de Gl. Estrup såvel som udøvelsen af de gamle landbrugshåndværk rundt i landet på diverse messer og andre store som små arrangementer.

Det alle, første tærskearrangement på Gl. Estrup var i 1987. Smedelaug eksisterede allerede og ideen om et lignende laug, der varetog landbrugets mange gøremål i hjemmet og specielt i marken blev skabt. Der skulle dog gå tre år inden det nye laug blev en realitet. Karlelaug blev stiftet den 10. december 1990 og laugets første formand var Hans Warming, Ø. Alling. Ved generalforsamlingen den 27. april 1994 vedtoges det at udvide laug til et Karle- og Pigelaug. Samtidig udvidedes bestyrelsen fra fem til syv medlemmer, hvoraf to skal være kvinder.

Tærskedagen, fra 1996 blev det kaldt høstdagen, har været det store arrangement helt fra begyndelsen. Allerede inden der eksisterede et rigtigt laug med bestyrelse osv. havde man disse arrangementer med deltagelse af frivillige på museet. Den første tærskedag i laugsregi blev den 25. august 1991. Der var mange aktiviteter i gang, ikke bare tærskning, men også tagtækning, sivbinding, fremstilling af smør og ost og mange andre gøremål i husholdningen. Omkring 150 frivillige deltager i et sådant arrangement.

Pløje- og harvedagen blev sat på som en ekstra aktivitet i 1994. Hermed kom jordbearbejdning ind i billedet så der bliver en helhed i laugets arbejde. Muligheden for at udvide aktiviteterne var til dels afhængige af, at museet fik mere jord. Dette problem blev løst i løbet af 1994 i det Venneforeningen købte 64 tdr. land. Igen i 2000 bliver der forøgelse af jorden og museet har i dag ca. 120. tdr. land.

Et farverigt og populært indslag i Høstdagen er når folkedanserne bliver gennet på markarbejde af ridefogeden.

Fra 1996 valgte bestyrelsen i lauget at indføre høst, tærskning osv. i den anden eller tredje weekend i august og så nedlægge pløjedagen. Det vil sige helt nedlagt blev pløjedagen nu ikke - denne form for aktivitet blev blot flyttet til et selvstændigt arrangement i september måned.

Sommeraktiviteter i samarbejde med historisk værksted er også blevet en del af de mange andre aktiviteter som laugets medlemmer deltager i. Desuden er der specialarrangementer på museet eller man deltager ved diverse arrangementer rundt omkring i det østjyske område.

Det er i årenes løb blevet til en del samarbejde med de øvrige Gl. Estrup-laug men også med klubber så som Motor & Traktorklubben "Jylland" samt de lokale folkedansereforeninger. Pr. 1. januar 2000 er der 149 medlemmer i lauget og Lars Nielsen, Ørsted er laugets formand.

Karle- og Pigelauguet deltager ved en langrække arrangementer i årets løb. Tærskning på gammel-dags facon er et af de mange indslag på den årlige høst eller tærskedag.

Torvelauget

Torvelauget er det yngste af laugene på Gl. Estrup. Lauget blev stiftet den 28. august 1993. Torvelaugest formål er at afholde markedsdage for hjemmefremstillede danske landbrugs- og husflidsprodukter på Dansk Landbrugsmuseum, Gl. Estrup.

Da torvelauget begyndte sin virksomhed i 1994, blev der afholdt lørdagsmarked hver lørdag fra 1. juni til 15. september. Desuden onsdag og lørdag i efterårsferien og den førtes weekend i december (julemarkedet). Endelig var man også til stede ved alle arrangementsdage på museet. Denne sæsonplan blev ændret efter det første år. Dels blev der ændret i vedtægterne så det fremover kom til at hedde almindelige markedsdage ved museets arrangementer, dels blev generalforsamlingen flyttet til november grundet trykningen af museets aktivitetskalender.

Medlemstallet var fra begyndelsen 34 og der var muligheder for at få op til 20 studepladser. Desværre var der kun belægning på halvdelen af pladserne og fortrinsvis med uld, som formanden siger i beretningen fra 1995.

I 1996 var torvelauget repræsenteret ved 14 arrangementer fordelt på hele året og med meget varierende deltagerantal. Man ønsker fra laugets side flere forskellige salgsartikler og som så mange andre steder har man haft besøg af nissen forstået på den måde, at der altid er problemer omkring julemarkeder hvorvidt denne lille fyr hører til eller ej. Indtil videre blev han forment adgang men fra 1997 måtte han godt være med, blot han havde "sjæl".

Fra 1997 forefindes der medlemslister og antallet er stort set uændret på de få år lauget har eksisteret. Ligesom i smedelauguet er det primært folk fra den nærmeste omegn, der er medlemmer. Pr. 1. januar 2000 er der 35 medlemmer i lauget og formand er Bente Jessen.

Som det fremgår af laugenes og Venneforeningens historie er det guld værd for en institution som Dansk Landbrugsmuseum, at så mange frivillige bakker op om museets daglige arbejde. Mange af

de arbejdsopgaver der udføres af laugene ville som omtalt i indledningen være umulig at løfte for et museum. Dertil skal der bruges al for megen arbejdskraft, som man ikke har. Derfor er museet også meget taknemmelig for laugenes og Venneforeningens indsats.

Mange andre arbejdsopgaver ligger og venter på at blive en realitet og det er stadig mulighed for at danne andre laug og foreninger. Umiddelbart ville det være ønskeligt at museet får oprettet et øl- og brændevinslaug og eftersom mejerier og slagterier også er en del af museets virksomhed, ligger der også muligheder her for oprettelsen af laug. Alt dette ligger dog ude i fremtiden og den er som bekendt ikke til at spå om.

Julemarkedet er et af de helt store arrangementer for Torvelauget. I 2000 var der i alt 23 studepladser inde i Hal 3 samt 6 studepladser i den indre museumsgård. Flot tager det sig ud når Torvelauget pynter op til jul.

Torvelauget deltager ved stort set alle museets arrangementer. Billedet af Asta Kirkegård Jensen stammer fra Æble- og syltedagen 1998.

Litteratur

Trykt materiale: "Dansk Landbrugsmuseum". Red. Annette Hoff & Finn Tuxen Petersen. Gl. Estrup, 1989
"Dansk Landbrugsmuseums historie 1941-1988". Svend Nielsen, Dansk Landbrugsmuseum, 1989

Utrykt materiale: Smedelaugets arbejdsmappe. Biavlerlaugets protokol. Karle- og Pigelaugets arbejdsmappe. Torvelaugtes arbejdsmappe. Venneforeningens protokol